

İbretlik Bir Durum Gerçekten

– AhmetZeytinci · 05 Eylül 2017

Akşam akşam seyrediyim dedim televizyonda ki bir şov programında röportaj yapıyorlar. Görevli arkadaş elinde mikrofon ile sokaktaki adamlara ve kadınlara soruyor. Soruyor dediysem öyle ÖSS veya SBS sorusu gibi ya da matematik sınavı, kimya sınavı sorusu gibi görmeyin. Soru belki de dünyanın en basit sorusu "İki aylık ömrünüz kalsa ne yapardınız?" Verilen cevapları duyunca aklım tavana vurdu, geri geldi tekrar tavana vurdu. Kimisi "İçimde ki bütün söyleyeceklerimi söylerim." diyor. Kimisi "Çıplak dolaşırım iki ay boyunca" diyor. Bir tanesi eşimden dostumdan üç aylık borç alırım diyor." başka bir tanesi "Her türlü pisliği yaparım insanlara." diyor. Bir diğeri "Eşimden boşanırım." diyor. Ben de bunları hayretler içinde seyrediyorum...

Allah için şu insanların ve insanlığın geldiği duruma bakar mısınız arkadaşlar? Benim iki aylık ömrüm var ve insanlara pislik yapmaya devam ediyorum, nasıl olsa öleceğim, ben öleceğim ya onlarda rahat etmesinler. Elimden, dilimden her şeyi çeksinler. Bu ne kadar bencilce ve kendini beğenmişlikle dolu bir düşüncedir. Hey arkadaş zamanın kısıtlı ve sen beşer şaşar bir insansın, yani günahlar ile dolu. Bu durumda yapılacak tek şey tövbeyi sıklaştırmak olmalı değil mi aslında arkadaşlar? İnsanın ömrünün son zamanlarına doğru yaptığı/yapacağı tövbenin bile kabul edilip edilmeyeceğinin garantisi yoktur, daha önceki yaşamını günahlara batarak geçirmişse vatandaş. Bak bak hele de uyanığa iki ay sonra ölecek ve arkadaşından üç ay sonra ödemek üzere borç para alacak ve o parayı ağız tadıyla yiyecek sonra da Allah rahmet eylesin. Musallada "Merhumu nasıl bilirdiniz?" diye sormayacaklar mı? Seyircilerden ve sunucudan da büyük alkış ve övgüler. Ne oldu o borç ödenmedi. Ödenmedi ama dostum sen de ahrete kul borcuyla gittin bilmem farkında mısın? Yüce Yaradan kendine olan borçları bile silebileceğini, ama kul borcu için mutlaka o kullar ile helalleşmek gerektiğini söylemiyor mu?

Gerçekten toplumun geldiği şu aşamaya üzülmemek elde değil. Tabi ki doktor size iki aylık ömrünüz kaldığını söylediği zaman moraliniz epeyce bozulur, sevdiklerinizi, geride bırakacağınız insanları düşünürsünüz. Şimdiye kadar samimi olduğum insanlara, akrabalarımın neler verdim, neler veremedim maddi manevi olarak ilk aşamada bunları düşünür, düşünmeli de insan. Yoksa benim iki aylık ömrüm kalmış, iyi o zaman gideyim banka şubesini soyayım, çaldığım o paraları da afiyetle yiyeyim yakalanmazsam yanıma kâr, yakalanırsam da zaten içeride iki ay sonra öleceğime göre iki ay yatar cesedim ile tahliye olurum ceza evinden.

Her şeyin maddiyata döküldüğü, insanın maneviyatı unuttuğu vur patlasın çal oynasın, dünya bir gündür o da bu gündür diyerek insanlığını unuttuğu zamanlarda tabi ki insanların böyle davranış kalıplarında bulunmasını da yadırgamamak gerekir. Gerçekten üzücü bir durum Allah böyle kullara ve dahi hepimize akıl ve fikir ihsan etsin ne diyelim...